

gjensidig Smødefkommen maatte kunne naae at finde hinanden, og jeg er ogsaa vis paa, at det Udvalg, som kommer til at behandle Sagen — thi jeg tvivler ikke paa, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg — vil søge at fremme den saa hurtigt som muligt; men alligevel har jeg ikke hunderlig Tiltro til, at der kommer Noget ud af denne Sag, og jeg skal sige hvorfor. Vi ere allerede rykkede saa langt frem, at et saadant Udvalg næppe kan begynde sit Arbejde før henved Midten i næste Maaned (Modsigelse). Sa, Sulen staar lige for Døren, og et Udvalg vil da ikke kunne begynde før i næste Maaned. Hvem veed, hvor mange Dage denne Forhandling om Fiskeriloven kan strække ud. Der vil altsaa kun være 2 å 3 Maaneder tilbage at arbejde i, thi dertil er det jo nu kommet, at vi vide, at en Rigsdagssamling aldrig varer ud over 1ste April, da det saa altid er nødvendigt for Regjeringen at faae Rigsdagen hjem for at kunne udstede en provisorisk Finantslov, — jeg siger „for at“, skøndt jeg tror, at Justitsministeren hender at sige, „saa at“ Regjeringen kan gjøre det. Dette er jo blevet Skik, efter at Landstinget og Regjeringen ere blevne enige om at faae de midlertidige Finantslove ud af Verden. Det staar derfor for mig som ude tvivlsomt, om Lovforslaget kan gennemgaa alle Stadier og blive færdigt inden Rigsdagssamlingens Slutning. Det glæder mig ikke, og jeg tror, at, naar der leevnedes Tid dertil, kunde det maaste nok blive muligt, at man kunde faae en Fiskerilov, hvorpaa der nu er blevet arbeidet siden 1875. Maar jeg gik ud fra, at Rigsdagen bliver sammen til April, er det dog Noget, som Ingen veed, thi vi staar jo Alle paa gængende Grund; men jeg har nævnet dette, fordi det staar for mig, at naar Regjeringen kommer med det ene Lovforslag efter det andet, en hel Stabel af Forslag om Reforme, hvortil der trænges, og hvorom Regjeringen siger, at den vil bidrage til at gennemføre dem, saa er det kun Godter, som man holder ud, idet man siger til den store Befolkning: „Det kunne I faae, naar I ville være artige, naar I ville godtgjende den provisoriske Befæstning og Gendarmerne, og naar I ville gaa ind paa en regelmæssig Finantslov“, thi det kan ikke nytte, at man fremsætter Forslag om Reforme, hvortil der trænges, naar man ikke vil leevne Rigsdagen Tid til at faae dem gennemførte. Dersom det er saa, at Regjeringen hellere vil have sine provisoriske Befæstninger fortsatte og hellere vil holde Gendarmerne i Live end holde Rigsdagen sammen, for at den kan faae de forelagte Lovforslag gennemførte, saa er det godt, at

det bliver sagt, for at Vælgerne kunne faae det at se. Jeg tror, at den Slags Stene for Brød ville ikke smage Alle. Derfor siger jeg, at, skøndt jeg ønsker et Lovforslag som dette gennemført, og skøndt jeg holder mig overbevist om, at dette Thing i saa Henseende vil gjøre, hvad der staar i dets Magt, tror jeg ikke, at det kan blive Lov. Jeg veed ikke, om Landstinget tidligere har haft Lovforslaget i denne Stikkelse; det er i alt Fald længe siden, og jeg tror derfor, at man kan sige sig selv, at det bliver ubetinget umuligt at faae det gennemført. Jeg siger det for at fremhæve, at det er ikke nok, at man siger, at man vil have Reforme, og udarbejder Lovforslag dertil, men Betingelsen for at faae Reformerne er, at man gjør det muligt, at disse Lovforslag kunne blive forhandlede og virkelig gennemførte.

C. Ravn: Der er et gammelt Ord, der siger, at man skal give Tid, og det lader i Grunden til, at man ogsaa med Hensyn til dette Forslag skal give Tid, saa komme Frugterne. Det Forslag, der nu ligger paa vort Bord, vidner om, at det er godt at give Tid. Jeg skal ikke gaa saa langt tilbage som f. Ex. til Waldemarenes Tid, men skal blive staaende ved det første Forslag om denne Sag, som kom frem i Folkethinget efter en Kommissions Indstilling. Dersom vi sammenligne det nuværende Forslag med dette, saa vil det ses, at vi ere gaaede betydelig frem til at naae et Maal for vort Fiskeris Ordning, thi det første Forslag stod bestemt paa det Princip, at de, der stod bagved Forslaget, ønskede at hjælpe Fiskene mod Fiskerne, og det ere vi gaaede mere og mere bort fra, idet dette Things Flertal har stillet sig paa det Princip at hjælpe Fiskerne til at tage Fiskene. Jeg gaar altsaa ud fra, at dette Lovforslag gaar betydelig videre end det, som tidligere har ligget paa Thingets Bord; det er sikkert. Men for mig staar det dog endnu saaledes, at det er kun Krummer, man har givet til den Side, som Flertallet i Thinget staar paa, og jeg er ikke tilbøjelig til, som jeg hører, at andre Medlemmer ere, at gaa ind paa, at vi skulle tage de Krummer, der kastes til os fra Herrerens Bord. Jeg mener som sagt, at der er Punkter i Lovforslaget, som vise, at man endnu skal give Tid, med mindre man virkelig fra den anden Side er til Sinds at gaa ind paa flere af de Ting, vi bestemt maa kræve forandrede, for at vi kunne lade en saadan Lov komme frem. Jeg skal nu tillade mig at tage fat paa enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. I § 1 andet Stykke stod der i det